

Savivaldybių žinios

Nr. 7–8 (933–934)

2024 m. liepos 22 d.

LIETUVOS SAVIVALDYBĖS 2024

LIETUVA nuo A iki Z 2-11 p.

Šimtmečio įvykiai,
ryškiausios asmenybės,
reikšmingiausi projektai

Nuskambėjo ilgai laukta šimtmečio Dainų šventė, kurioje dalyvavo visų savivaldybių dainininkai, šokėjai, muzikantai. Pirmą kartą penkiolika savivaldybių subūrė gyventojus stebėti Dainų šventės renginius miestų aikštėse – dideliuose ekranuose.

VISAGINO, IGNALINOS R. IR ZARASŲ R. SAVIVALDYBIŲ MERAI PASIRAŠĖ REIŠKMINGĄ SUSITARIMĄ	15 p.
KAIP GYVENA IR DIRBA SAVIVALDYBIŲ SENIŪNAI	16–17 p.
NAUJI PANEVĖŽIO PLANAI	18 p.

ŠIMTMETIS SAVIVALDYBĖSE: SVARBIAUSI ĮVYKIAI, RYŠKIAUSIOS ASMENYBĖS, REIŠMINGIAUSI PROJEKTAI

Nuskambėjo ilgai laukta šimtmečio Dainų šventė, kurioje dalyvavo visų savivaldybių dainininkai, šokėjai, muzikantai. Šventinėse eitynėse kartu su delegacijomis žygiavo ir daugelio savivaldybių merai bei kiti vadovai. O kuo svarbus šimtmetis Lietuvos savivaldybėms. Kokie svarbiausi įvykiai, ryškiausios asmenybės, reišmingiausi projektai?

RASA VITKAUSKIENĖ

Alytaus rajono savivaldybės merė

Šimtmečio Dainų šventė – istorinis įvykis, nepalikęs abejingų. Kiek daug sunkaus darbo įdėta, kiek repetuota, kiek širdies atiduota. Didžiuojusi mūsų kolektyvais, atstovavusiai Alytaus rajonui neabejotinai vienoje gražiausių lietuvių vienybės šventėje. Nuoširdžiai dėkoju kiekvienam asmeniškai už liaudies tradicijų puoselėjimą ir Alytaus rajono vardo garsinimą.

Kalbant apie mūsų savivaldybės svarbiausius įvykius, manau, pirmiausia reikia pradėti nuo pradžių. Alytaus rajono savivaldybė buvo sudaryta 1950 m. iš 23-jų panaikintos Alytaus apskrities apylinkių. Daugybė įvykių sekė po to, kol galiausiai 1995 m. buvo įsteigta dabartinė Alytaus rajono savivaldybė ir patvirtintas Alytaus rajono herbas.

Šiandien Alytaus rajono teritorijoje yra 2 miestai – Daugai ir Simnas, 3 miesteliai – Butrimonys, Krokialaukis, Nemunaitis, keli šimtai kaimų. Gyventojai gali išreikšti savo nuomonę demokratinuose rinkimuose, gali išsirinkti savo atstovus taryboje ir merą. Statėsi mokyklos, darželiai ir kiti visuomeniniai pastatai, plėtėsi rajono keliai, gatvių infrastruktūra, paslaugos. Tai, ką dabar turime, manau, yra pats didžiausias ir pats svarbiausias šimtmečio įvykis. Tereikia rūpintis, puoselėti ir gerinti.

Alytaus rajone turime ne vieną iškilų asmenybę, nuveikusią daug prasmingų darbų ne tik mūsų kraštui, bet ir Lietuvai. Tad išskirti vieną žmogų, manau, būtų tiesiog nesąžininga.

Nuo 2007 m. turime gražią tradiciją – už išskirtinius nuopelnus ir pasiekimus suteikti Alytaus rajono garbės piliečio vardą. Iš viso tokių

žmonių turime 18. Šiais metais Liepos 6-ąją – Valstybės ir Tautiškos giesmės dieną – Alytaus rajono garbės piliečio vardas buvo suteiktas gydytojui prof. dr. Arvydui Šeškevičiui (po mirties) už reišmingą indėlį į Lietuvos mediciną ir socialinę slaugą, paliatyviosios pagalbos kūrimą, Simno miesto istorinės atminties puoselėjimą, Lietuvos ir Alytaus rajono vardo garsinimą.

Asmeniškai aš žaviusi ir didžiuojuosi kiekvienu, kuriam rūpi mūsų krašto praeitis, dabartis ir ateitis.

Manau, vienas svarbiausių pastarųjų metų Alytaus rajono savivaldybės projektų – restauruota, naujam gyvenimui prikelta Kurnėnų Lauryno Radziukyno mokykla. Dar ji vadinama „amerikoniška“, nes tarpukariu buvo atplukdyta net iš Amerikos.

Mokyklos statybą finansavo kraštietis Amerikos lietuvis Laurynas Radziukynas. Kodėl? Todėl, kad gimtojo kaimo vaikams nereikėtų vargti taip, kaip jis vargo – jis kas rytą beveik 10 kilometrų pėsčiomis eidavo į mokyklą iš Kurnėnų į Miroslavą, o paskui tiek pat atgal.

Alytaus rajono savivaldybė atliko šios mokyklos pastatų komplekso tvarkybos darbus ir pritaikė lankymui, taigi dabar čia vyksta įvairios edukacijos, koncertai, renginiai. Tai išskirtinis švietimo architektūros paveldas, kurį kviečiu visus savo akimis pamatyti.

KĘSTUTIS TUBIS

Anykščių rajono savivaldybės meras

Anykščių rajone svarbiausias šimtmečio įvykis, kuris turėjo didelę įtaką ir pasuko Anykščius kultūrinio turizmo kryptimi – pirmojo memorialinio muziejaus Lietuvoje įkūrimas. 1927 m. gegužės 1 d. rašytojas Antanas Žukauskas-Vienuoelis įkūrė Antano Baranausko muziejų.

Ryškiausia rajono asmenybė – Antanas Žukauskas-Vienuoelis – rašytojas prozininkas, dramaturgas, vaistininkas, muziejininkas, turizmo organizatorius, visuomenininkas.

Gimė 1882 m. balandžio 7 d. Ažuožeriuose (Anykščių r.), mirė 1957 m. rugpjūčio 17 d. Anykščiuose. 1922 m. grįžo į gimtuosius Anykščius, kur su pertraukomis gyveno visą likusį gyvenimą. Užsiėmė ne tik literatūrinio darbu, bet ir visuomenine veikla. Įkūrė A. Baranausko memorialinį muziejų (vėliau buvo paskirtas jo direktoriumi), dalyvavo kuriant Lietuvos Šaulių Sąjungą, rūpinosi J. Biliūno memorialinės sodybos pritaikymu muziejinei veiklai. Tai yra vienas pirmųjų ir pagrindinių kultūros pradininkų Anykščiuose.

Į šimtmečio vainiką įsipinantis projektas – už 8 kilometrų nuo Anykščių esantis unikalus Arkljo muziejus – vienintelis Lietuvoje. Muziejus buvo iškilmingai atidarytas 1978 m. birželio 10 d. stebint tūkstančiams žmonių.

Arkljo muziejuje eksponuojami ne tik žemės ūkio įrankiai ir transporto priemonės, bet ir unikalūs filatelijos, karo ir medžio drožinių eksponatai. Muziejuje pristatomi įvairūs amatai. Lankytojai gali apžiūrėti audėjo, keramiko, duonos kepėjo, kalvio, juvelyro ir medžio drožėjo darbus. Už muziejaus teritorijos ribų galima mėgautis jodinėjimu arkliais ar važinėjimu rogėmis atitinkamu metų laiku.

KĘSTUTIS KNIZIKEVIČIUS

Biržų rajono savivaldybės meras

Šimtmečio akordu įvardinčiau faktą, kad Biržams pavyko suvokti ir įprasminti savo istorinį identitetą. Simboliška, kad tautai atgimstant Sąjūdžio aušroje buvo baigta atstatyti dabar neatsiejamu Biržų simboliu tapusi Radvilų pilis. Pasididžiavimas savo krašto unikalumu suteikė stiprybės palaipsniui atidengti, tvarkyti bei puoselėti ir kitus istorinius mūsų krašto objektus: panaikinta evangelikų reformatų bažnyčią nuo gyventojų slėpusi estrada, sutvarkytas Astravo dvaro parkas ir lieptas per Širvėną, fontanais trykšta naujai sutvarkytos miesto erdvės. Viso to nebūtų be istorinės savimonės ir meilės gimtajam kraštui.

Ryškiausia Biržų krašto šimtmečio asmenybe galėtume pavadinti Joną Meką – Biržų rajono savivaldybės garbės pilietį, poetą, eseistą, avangardinio kino kūrėją ir kritiką, biržietį, kuriam Biržai visada liko

mylimi ir svarbūs. Jonas Mekas išliko biržiečiu Amerikoje ir netapo amerikiečiu Biržuose. Tai tik patvirtina, kad galime ir privalome didžiuotis ne tik iškiliais kraštiečiais, bet ir savo krašto identiteto tvirtumu.

Daina ir sportas visada buvo vieni nekalčiausių (bet efektyvių!) ginklų kovoje už Nepriklausomybę įvairiais istorijos tarpsniais. Dainos ir šokio šventės šimtmetį pažymėjo visa Lietuva, o Biržai į šį šimtmečio vainiką įpynę ir sportą – įamžino legendinio krepšinio trenerio Vlado Garasto nuopelnus, suteikdami jo vardą naujai statomam Biržų sporto ir sveikatingumo kompleksui. Kadaise Biržų, o vėliau ir visos Lietuvos krepšininukas ugdes ir į istorines pergales vedęs treneris, Biržų rajono savivaldybės garbės pilietis suteikė garbę jo vardu pavadinti vietą, kuri, tikėsimės, išugdys dar daug Lietuvą visame pasaulyje garsinsiančių sportininkų.

VITALIJUS GAILIUS

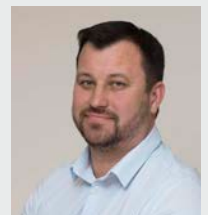
Joniškio rajono savivaldybės meras

Manau, svarbiausias Joniškio rajono teritorijoje vykęs įvykis yra Baltijos kelias, kaip vienybės, laisvės ir nepriklausomybės simbolis.

Ryškiausia asmenybė – kompozitorius Algimantas Raudonikis, kurio nuoširdūs kūriniai itin populiarūs ir mėgstami.

Vienas reikšmingiausių projektų, įsipinantis į šimtmečio vainiką, yra kasmet organizuojamas ir dalyvius iš visos Lietuvos pritraukiantis respublikinis liaudiškos muzikos kapelų festivalis „Graja“.

NERIJUS ŠIDLAUSKAS

Kalvarijos savivaldybės meras

2020 m. pastatytas ir atidengtas paminklas Kalvarijos savivaldybės Kušliškių kaime gimusiam ir augusiam vienam jauniausiam Nepriklausomybės Akto signatarų Petru Klimui.

Savivaldybių žinios

„Savivaldybių žinios“ leidžiamas nuo 1996 m. Markučių g. 15, LT-11347 Vilnius, el. p. info@savzinios.lt, interneto svetainė www.savzinios.lt
Direktorė Lina Belevičienė, tel. 8685 39454, redaktorius Romas Gurklys, tel. 8685 39452,

Facebook savzinios leva Cataldo, cataldoieva@gmail.com

Tiražas 3500 egz.
ISSN 1392–2467

Mūsų partneriai
STRUCTUM
Mano Kraštas

Ryškiausia asmenybė – Alvydas Totoris, buvęs pedagogas, istorijos mokytojas, aktyvus kraštotyrininkas, knygų, straipsnių istorine tematika autorius. Nuo 1988 m. įsitraukė į Sąjūdžio veiklą. 2019 m. parašė straipsnius knygai „Kalvarijos ir Suchovolės kultūrinis paveldas“, 2022 m. išleido knygą „Kalvarijos gatvių istorijos“.

Vienas svarbiausių projektų – 2020 m. sutvarkyta Kalvarijos miesto centrinė dalis, esanti miesto urbanistinio paveldo dalyje – miesto centrinė aikštė, tapusi savivaldybės masinių renginių, rekreacine ir reprezentacine erdve.

VALERIJUS MAKŪNAS

Kauno rajono savivaldybės meras

Svarbiausia tai, kad Kauno rajonas yra gyvybingas, veržlus, augantis ir jaunatviškas kraštas, kurio bendruomenę sudaro jau daugiau kaip 115 tūkst. gyventojų. Iš devynių šalies gyvenviečių, kurių amžiaus vidurkis siekia iki 29 metų, net septynios yra Kauno rajono savivaldybės teritorijoje.

Štai kodėl švietimas ir kultūra yra svarbiausi mūsų prioritetai. 2022 metais kartu su Kaunu buvome Europos kultūros sostine. Šiųmetėje Lietuvos dainų šventėje Kauno rajonui atstovavo net 1089 atlikėjai, visas būrys tautodailininkų, tarp kurių medžio skulptorius Adolfas Teresius „Aukso vainiką“ yra pelnęs net tris kartus, Kazimieras Martinaitis – du kartus. Aukščiausias šalies mėgėjų meno apdovanojimas „Aukso paukštė“ taip pat dažnai aplanko mūsų kraštą. „Serbentėlė“, „Viešia“, „Altonė“, „Vėjo malūnėlis“, „Rasa“, „Karklė“, „Ažuolas“ ir kiti mūsų kolektyvai yra pelnę pripažinimą ne tik šalies, bet ir tarptautiniu mastu.

Mūsų kultūros pamatas – daug metų puoselėjamos tradicijos ir šventės. Daugelis jų yra unikalios: tai Kauno marių užlietų kaimų istorijas menanti šventė „Pėdos marių dugne“, Tarptautinis Zapyškio aitvarų festivalis, tūkstantines minias į Kulautuvą sutraukiantis bardų festivalis „Akacijų alėja“, Valstybės gimtadienio šventė „Lietuva Raudondvario dvare“, Ramučių „Gatvės rokas“. Didžiuojamės Obelynėje vykstančiais renginiais, į UNESCO nematerialaus paveldo sąrašą įtraukta sodų pynimo tradicija, kuri puoselėjama Jono ir Antano Juškų muziejuje, Vilkijoje.

Raudondvario dvaras ir Zapyškio Šv. Jono Krikštytojo bažnyčia – tai erdvės, atviros įvairiems renginiams, taip pat ir profesionaliajam menai. Raudondvario dvaras už savo vystomus projektus ir ne kartą pastebėtas, ir įvertintas tarptautiniu mastu.

Didelio susidomėjimo ir tarptautinio pripažinimo taip pat sulaukė Nemune kultūros reikmėms pritaikyta sena žemkasė „Nemuno 7“, kurioje vyksta parodos, koncertai, plenerai, tvarumo dirbtuvės. Šis laivas – Europoje analogų neturintis objektas, skatinantis diskutuoti ekologijos ir žmogaus poveikio aplinkai temomis.

Zapyškio seniūnijoje, Kluoniškių kaime, po atviru dangumi įrengta fotografo Antano Sutkaus galerija irgi gerai žinoma meninės fotografijos mėgėjams visame pasaulyje.

Kauno rajono kultūros renginiai yra tęstiniai, kasmet tobulėja ir įgauna naujų spalvų. Pagarba praeičiai, puoselėjamos unikalios tradicijos ir šiuolaikinės kultūros projektai papildo vieni kitus. Visa tai yra efektyvi priemonė telkti bendruomenę, perduoti tradicijas iš kartos į kartą.

Kauno rajono stiprybė – kūrybiški, pilietiški, veiklūs žmonės, kuriuos stengiamės pastebėti, įvertinti, pagerbti, paskatinti. Vis dėlto būtų neteisinga išskirti vieną asmenį, nes tai, kas pasiekta, yra visų Kauno rajono žmonių nuopelnas. Už puoselėjamas tradicijas, nuoširdų kasdienį darbą su bendruomenėmis ypač esu dėkingas kultūros centru, meno kolektyvų vadovams, atlikėjams.

Ši Lietuvos dainų šventė parodė, kad esame gyvas, savitas ir tapatybę puoselėjantis kraštas. Visi, kas Europos kontekste nori giliau pažinti Lietuvą ir Kauno rajoną pastebėti, kokie unikalūs mūsų miesteliai, piliakalniai, bažnyčios, kokios gražios bendruomenės, su savo dainomis, šokiais, muzikavimu, o svarbiausia – bendravimu. Nepaprastai didžiuojusi mūsų bendruomenę ir jos žmones.

Svarbiausi Kauno rajono savivaldybės darbai nukreipti į žmonių kokybės gerinimą: statome naujas mokyklas, vaikų darželius, stadionus, tiesiame kelius, dviračių takus, įrenginėjame parkus. Džiugu, kad įsibėgėjo VDU Akademijos Ugnės Karvelis gimnazijos priestato statyba. Šiemet turėtume atidaryti moderniausią Kauno rajone Raudondvario stadioną, ruošiamės statyti Domeikavos pradinę mokyklą. Darbų daug ir jie nesi- baigia, nes Kauno rajonas nesiliauja augti.

BRONIUS MARKAUSKAS

Klaipėdos rajono savivaldybės meras

Svarbiausias projektas Klaipėdos rajone – sukurta skulptūrinė kompozicija, skirta Mykolui Vaitkui atminti ir pristatyti keturių vandenų bei keturių kultūrų kraštą. 2023 metus Seimas paskelbė Mykolo Vaitkaus metais. Spalio 27 d. sukako 130 metų, kai ši asmenybė gimė. Lietuvoje ir išeivijoje jis parašė ir išleido daugiau nei trisdešimt knygų: poezijos, poemų, dramų, apysakų. Neabejotinai vertingi jo prisiminimai-memuarai iš Nepriklausomos Lietuvos gyvenimo: vaizdingi ir spalvingi žmonių, su kuriais teko gyventi bei dirbti lietuvių puoselėjimo darbą, aprašymai. Skulptūrinė kompozicija pastatyta Gargždų miesto parke spalio 27 d. – Mykolo Vaitkaus gimimo dieną. Ta proga surengtas šį garbų kraštiečių pristatantis renginys. Skulptūrinės kompozicijos idėjos autorius ir kūrėjas – skulptorius Lukas Šiupšinskas.

ALGIRDAS RASLANAS

Kupiškio rajono savivaldybės meras

Kupiškio rajono savivaldybė tapo Švietimo plėtros programos pažangos projekto „Tūkstantmečio mokyklos II“ partnere. Projektas „Tūkstantmečio mokyklos II“ finansuojamas Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės lėšomis. Projekto trukmė: 2024 m. sausio 31 d. – 2026 m. balandžio 30 d.

Kupiškio rajono savivaldybė, užtikrindama tinklo veiklą tarp visų savivaldybės bendrojo ugdymo mokyklų, ruošiasi įgyvendinti į mokytojų, mokyklų vadovų kompetencijų ūgtį orientuotas kvalifikacijos tobulinimo programas. Vyksta pasiruošimas Inovatyvaus ugdymo centro įrengimui, planuojamos patrauklios ir įdomios veiklos ir užsiėmimai mokiniams nuo ateinančio rugsėjo. Pedagogų ir vadovų bendruomenę burs bendros veiklos, skirtos dalintis turima patirtimi ir ieškoti naujų sprendimų paveikiam mokinių ugdymui.

Ryškiausia savivaldybės šimtmečio asmenybės – seserys Glemžaitės. Jų prieš šimtmetį pradėta kaupti tautinių drabužių kolekcija išliko iki šiol ir yra iškalbinga praeities gyvenimo liudytoja. Tyrėjai iki šių dienų domisi jų darbais.

Kelios kupiškėnų kartos su pasididžiuoju taria Glemžų pavardę. Ypač šią šeimą išgarsino dukterys Stefanija (1885–1974), Mikalina (1891–1985) ir Elvyra (1893–1958). Mikalina daug dėmesio skyrė kraštotyrai, rinko etnografinius eksponatus, užrašinėjo tautosaką, rengė tautodailės, rankdarbių parodas. Bendraudama su vietos gyventojais Stefanija pradėjo rinkti senovės audinius: skaras, nuometus, kvartūkus (prijuostes). Seniausi jos surinkti audiniai yra milai arba mileliai. Vienas iš seniausių rinkinių eksponatų – moteriška sėrmėga. Beveik visi drabužiai pasiūti iš namuose austų ir veltų audinių.

Seserys kraštotyriminkės surinko visą kolekciją Kupiškio krašto ne tik audinių, bet ir kostiumų, atspindinčių kupiškėnų aprangos kodą. Pasak etnologės prof. Irenos Reginos Merkienės, ši kolekcija svarbi tautinio drabužio istorijai, lokalioms kultūros ryšiams ir jos raidai XIX–XX a. pirmoje pusėje pažinti. Elvyra gyveno Kaune, tačiau ji palaikė labai glaudžius santykius su savo kraštiečiais ir rūpinosi savo krašto etnokultūros populiarinimu. Apie 1950 m. ji ėmėsi išleisti knygą apie Kupiškio krašto etnografiją, papročius, tradicijas, tautosaką, istoriją. Glemžaičių rinkinys, saugomas Kupiškio etnografijos muziejuje, apima XIX a. – XX a. pirmąją pusę. Seserys Glemžaitės savo krašto istoriją, ypač etnografiją, užrašinėjo bei rinko visą sąmoningą gyvenimą, jų surinktų vertybių pagrindu įsikūrė Kupiškio etnografijos muziejus.

Kupiškio miesto centre stovinčio masyvaus akmens mūro pastato su arkiniiais langais neįmanoma nepastebėti – įspūdingo tūrio pastatas mena čia gyvenusių gausią Lietuvos žydų bendruomenę. Taip, tai Didžioji sinagoga – žydų bendruomenę vieniję maldos namai, kuriuose šiuo metu įsikūrusi Kupiškio rajono savivaldybės viešoji biblioteka.

Per Antrąjį pasaulinį karą Didžioji sinagoga buvo apgriauta. 1948–1949 m. pastatas buvo atstatytas, pritaikant naujai paskirčiai (kultūros įstaigoms). 1950 m. buvusioje sinagogoje įsikūrė kultūros namai ir biblioteka. 1962 m. Šiaulių „Aušros“ muziejaus Kupiškio filialas. 1983–1984 m. kultūros namams ir muziejui išsikėlus į naujas patalpas, visas buvusios sinagogos pastatas atiteko Kupiškio rajono centrinei bibliotekai. 1986–1987 m. buvo parengtas pastato rekonstrukcijos ir pritaikymo bibliotekos reikmėms projektas, tačiau žlugus sovietinei ūkio sistemai jis nebuvo įgyvendintas. Prasidėjęs sudėtingas Nepriklausomybės atstatymo laikotarpis vertė peržiūrėti planus ir bibliotekos rekonstrukcijos darbus teko atidėti trims dešimtmečiams. 2016 m. įsimintini, kaip viešosios bibliotekos pastato rekonstrukcijos pradžios metai. UAB „Projektų rengimo centras“ projektas „Kupiškio rajono savivaldybės

viešosios bibliotekos pastato Kupiškėje, Lauryno Stuokos-Gucevičiaus aikštėje rekonstrukcija“ (vertė 2,2 mln. eurų) buvo finansuojamas Valstybės investicijų programos ir Kupiškio rajono savivaldybės lėšomis. Nuo 2017 m. liepos 1 d. iki 2022 m. rudens viešoji biblioteka veikė laikinose patalpose (Krantinės g. 24). Po šešerius metus trukusių renovacijos darbų 2022 m. spalio pradžioje prasidėjo džiaugsmingas ir ilgai lauktas sugrįžimas į modernias ir rekonstruotas bibliotekos patalpas. 2023 m. kovo 1 d. duris lankytojams atvėrė atnaujinta, tiek išore, tiek vidumi pasikeitusi šiuolaikiška Kupiškio viešoji biblioteka. Bibliotekos rekonstruotose patalpose įrengta moderni vaikų erdvė, funkcionalūs, estetiški baldai, išmani lankytojų apskaitos ir leidinių išdavimo sistema ir kiti modernūs technologiniai sprendimai.

Kupiškio miesto žydų bendruomenės kelių šimtmečių gyvavimo atminimas įprasmintas 2023 m. lapkričio 21 d. Kupiškio miesto aikštėje atidengiant atminimo lentą, kur lietuvių ir anglų kalbomis pasakojama žydų gyvenimo Kupiškio mieste istorija bei 2024 m. liepos 13 d. Kupiškio rajono savivaldybės viešojoje bibliotekoje (buvusioje sinagogoje) atidengta Žydų atminimo lenta, kurioje surašytos 1941 m. nužudytų žydų tautybės žmonių pavardės – jų daugiau nei 800.

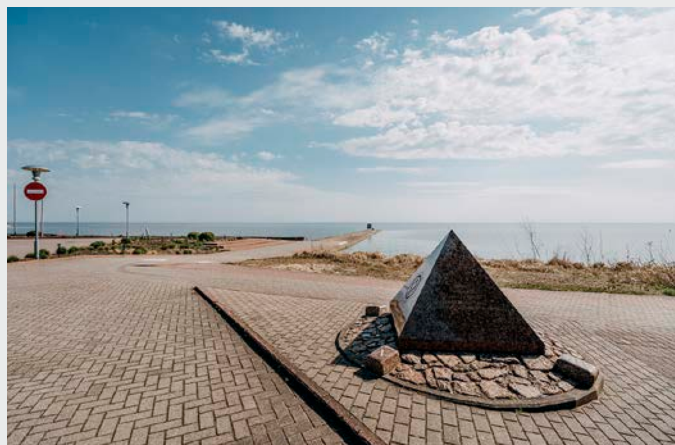

DARIUS JASAITIS

Neringos savivaldybės meras

Vienas ryškiausių – Kuršių nerijos ir kartu Neringos pripažinimas pasauline vertybe. Į UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą autentiškas Kuršių nerijos kultūrinis kraštovaizdis buvo įrašytas 2000-ųjų gruodį kaip išskirtinis žmogaus ir gamtos kūrinys. Mums tai ypatingas įvertinimas ir tuo pačiu didžiulė atsakomybė.

Ryškiausia asmenybė – Neringos savivaldybės Garbės pilietis, menininkas Eduardas Jonušas, kuris vadinamas Kuršių nerijos atgimimo simboliu ir jos paveldo puoselėtoju. Šio krašto etninei kultūrai gaivinti

jis paskyrė trisdešimt metų. Jis Neringai gražino krikštus ir vėtrunges, kartu su bendraminčiais pagal iš Vokietijos archyvų gautus brėžinius atstatė kurėną. E. Jonušo skulptūros puošia Nidą ir Juodkrantę. Vienas iškiliausių E. Jonušo medžio darbų – netoli Pervalkos stovinti skulptūra tautosakininkui teologui Martynui Liudvikui Rėzai.

Vienas iš pastarųjų metų savivaldybės projektų – Nidos švyturio pastatų komplekso išsaugojimas visuomenės reikmėms. Vieningų Neringos bendruomenės pastangų dėka pavyko pasiekti, kad Nidos švyturio pastatų kompleksas būtų išbrauktas iš parduodamų objektų sąrašo. Vyriausybei pritarus, kompleksą sudarantys pastatai perduoti Lietuvos nacionaliniam dailės muziejui, o šis pagal panaudos sutartį juos perdavė Neringos muziejams, kurie jau rūpinasi tuo, kaip juos sutvarkyti ir įveiklinti.

SAULIUS MARGIS

Pakruojo rajono savivaldybės meras

Šimtmečio akirtyje galima išskirti daugybę dalykų, kurie vienaip ar kitaip svarbūs Lietuvos žmonėms ir Pakruojo rajono gyventojams. Šimtmečio įvykiu laikyčiau Kovo 11-ąją, Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dieną. Lietuvių tauta visada vertino ir brangino laisvę, nepriklausomybę, mūsų susitelkimą ir patriotiškumą. Pastarieji metai gyvenant karo akivaizdoje tik dar kartą patvirtino, kokie turime būti dėkingi už laisvę ir kaip privalome kasdien ją ginti ir vertinti. Tik laisva tauta gali sukurti didžią valstybę ateitį ir įveikti didelius darbus.

Ryškiausia savivaldybės šimtmečio asmenybė – Lietuvos dailininkas, vitražistas, scenografas, pedagogas, lėlininkas, Pakruojo, o kartu ir visos Lietuvos meno deimantas Stasys Ušinskas. Per daugiau nei šimtmetį (Stasys Ušinskas gimė 1905 m.) šios asmenybės kūryba paliko gilų pėdsaką Lietuvos mene ir šiandien dar įkvepia daugybę kūrėjų. Jo dėka Lietuvoje įkurtas pirmasis profesionalus lėlių teatras, išpopuliarintas vitražo menas, o ateities kartoms liko daug neįkainojamų kūrinių.

Vertindamas prabėgusius metus norėčiau išskirti Pakruojo rajono paveldo prikėlimą naujam gyvenimui – nuo Pakruojo dvaro iki Pakruojo medinės sinagogos, nuo Pakruojo ugniagesių draugijos stoginės, Linkuvos karmelitų vienuolyno iki Pakruojo spaustuvės, Stačiūnų medinio malūno. Tai daugybės laiko, žmogiškųjų išteklių ir finansų pareikalavę objektai, kurių atnaujinimo kelias taip pat nebuvo lengvas, tačiau šiuo metu mes didžiuojamės turėdami ne tik lietuviams, bet ir užsieniečiams patrauklius objektus.

GINTAUTAS GEGUŽINSKAS

Pasvalio rajono savivaldybės meras

Vienas svarbiausių įvykių – 1922 m. balandžio 28 d. Pasvalio valsčiaus tarybos nutarimas įsteigti Pasvalio keturklasę vidurinę mokyklą. Kunigo Petro Remižo iniciatyva buvo suburtas komitetas.

1922 m. gegužės mėnesį Švietimo ministras sutiko leisti įkurti Pasvalyje mokyklą, kurią išlaikytų visuomenė. Rugsėjo mėnesį mokyklos direktoriumi paskirtas Juozas Avižonis. Įkurta keturklasė vidurinė mokykla su amatų ir komercijos kryptimis.

1922 m. rugsėjo 1 d. iškilmingai pradėti pirmieji mokslo metai. Mokyklos materialinė padėtis buvo sunki, todėl J. Avižonis ir valsčiaus savivaldybė 1923 m. gruodžio 30 d. įkūrė visuomeninę organizaciją – „Šviesos draugiją“ mokyklai remti.

1924 m. gilinant realinį profilį atidaryta specialioji prekybos ir pramonės klasė.

1925 m. mokyklą perėmė Švietimo ministerija. Tokia buvo Pasvalio P. Vileišio gimnazijos pradžia.

Ryškiausios savivaldybės šimtmečio asmenybės – visų žinomi tautinio atgimimo žadintojai, Nepriklausomos Lietuvos kūrėjai broliai Jonas, Petras ir Antanas Vileišiai.

Vienas reikšmingiausių projektų – prieš šimtą metų, 1923, plyname lauke buvo pradėtas sodinti Pasvalio parkas. Dabar jis užima apie 70 ha. Parke, kurį gyventojai meiliai vadina Senuoju Pasvalio parku, įrengtas stadionas, kempingas. Atnaujinta lauko estrada talpina ir tūkstantį dainininkų. Čia rengiami tradiciniai Šiaurės Lietuvos chorų festivaliai, kurie padeda ruošti dainų šventėms.

AUDRIUS KLIŠONIS

*Plungės rajono savivaldybės meras,
laikiniai einantis Lietuvos savivaldybių
asociacijos prezidento pareigas*

Manau, visiems mums svarbiausias šimtmečio įvykis – Lietuvos nepriklausomybės atgavimas. 1990-ųjų kovo 11-oji – kiekvienam mūsų šalies

piliečiui reikšmingiausia data. Kiti išskirtinai svarbūs įvykiai – mūsų įstojimas į Europos Sąjungą ir NATO. Narystė ES mums davė ekonominių vystymąsi, narystė NATO – saugumą, kurio svarbą ypač aiškiai suvokiame dabar, kai Rusija yra užpuolusi Ukrainą, kuri nėra NATO sudėtyje. Šie trys įvykiai, manau, patys reikšmingiausi. To rezultatas – pasikeitę žmonės, požiūris, vertybės. Per tą daugiau nei 30 metų laikotarpį užaugo jau ne viena karta ir tų kartų žmonės – jau kitokie.

Kalbant apie ryškiausias asmenybes, vieną įvardyti sunku. Nusipelnusių žmonių turime išties daug, o jų nuopelnai – skirtingose sferose: medicinoje, pramonėje, kultūroje ir t. t. Akademinėje visuomenėje ypač pasižymėję plungiškiai – du iš eilės Lietuvos sveikatos mokslų universiteto rektorai profesoriai Remigijus Žaliūnas ir Rimantas Benetis, kurie ypač daug pasiekė ir visame pasaulyje žinomi medikai, mokslininkai. Negalime pamiršti ir a. a. dr. Bronislovo Lubio, plungiškio, kuris – 1999 metų kovo 11 dienos Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras, buvęs šalies premjeras, Plungės ir Jonavos miestų garbės pilietis, daug nuveikęs pramonės srityje. Turime stiprų kultūros barą: didžiulis atradimas mums – kūrybingumo, idėjų ir iniciatyvų niekada nestokojantis Plungės kultūros centro direktorius, Lietuvos kultūros centrų asociacijos prezidentas Romas Matulis. Didžiuliai ir pernai Prezidento Gitano Nausėdos apdovanotos liaudies šokių ansamblio „Suvartukas“ vadovės Ilonos Baltikauskaitės nuopelnai. Socialinėje srityje didžiausios pagarbos nusipelnusi vaikų globos agentūrą įsteigusi ir 27 metus jai vadovavusi Vanda Bendorienė. Daugelį ryškiausių savo asmenybių esame titulavę Plungės garbės piliečiais, tačiau turime ir daugybę tokių, kurių viešojoje erdvėje lyg ir nėra, bet jų darbai Plungei – neįkainojami. Tų, kuriuos galėčiau čia vardyti – tikrai ne vienas ir net ne dešimt, mūsų žemė derlinga darbuščiais, kūrybingais, savo veiklai atsidavusiais žmonėmis.

Kadangi Lietuvos dainų šventė – kultūrinis reiškinys, tai ir aš paminėsiu tuos projektus, kurie susiję būtent su kultūra. Pats svarbiausias – Plungėje esančių kunigaikščių Oginskių rūmų, kitų statinių ir parko prikėlimas naujam gyvenimui ir įveiklinimas. Ypatinę svarbą suteikiame ir tam, kad į Plungės rūmus pavyko susigrąžinti dalį kitur buvusio kunigaikščių Oginskių paveldo. Tam prireikė daug pastangų, daug laiko, asmeniškai man šiuo klausimu teko derėtis net su penkiais kultūros ministrais, bet tai pavyko ir įvyko. Kitas reikšmingas projektas kultūros srityje – prieš kelerius metus įsteigtas ir sėkmingai profesionalumo linkme žengiantis Plungės kultūros centro simfoninis orkestras. O unikalu tai, kad esame vienintelis rajonas, turintis savo simfoninį orkestrą. Kitas mūsų išskirtinumas – dalyvavimas projekte „Lietuvos mažosios kultūros sostinės“, o jų, gerokai aplenkdami kitus rajonus, jau turėjome penkias – Žemaičių Kalvariją, Kulių, Žlibinų, Alsėdžių, Platelių. Negalio nepaminti ir „Suvartuko“, gyvuojančio jau 76 metus. Šiame ansamblyje vienu ar kitu laikotarpiu šoko kone visa Plungė, kolektyvas žinomas visame pasaulyje ir daug kur nuvykus ir pasakius, kad esi iš Plungės, mūsų miestas tapatinamas būtent su „Suvartuku“. Taigi mūsų kultūrinis pradas labai stiprus.

ANTANAS ČERNECKIS

Rietavo savivaldybės meras

Manome, kad vienas reikšmingiausių įvykių šimtmečio kontekste yra Rietavo savivaldybės atkūrimas 2000 m., leidęs formuoti naujus tikslus,

vykdyti projektus, gerinti infrastruktūrą, formuoti savo krašto švietimo, kultūros politiką, telkti bendruomenę.

Šimtmečio vainiką pynė ne viena asmenybė, dirbusi švietimo, kultūros, mokslo, socialinėje, ūkio ir kitose srityse. Manome, kad kunigaikščių Oginskių dinastija formavo vertybinį pamatą, ant kurio ne viena karta kūrė ateitį. Džiaugiamės istoriniu paveldu, kurį puoselėjame ir didžiujamės kiekvieno žmogaus indėliu kuriant turiningą dabartį. Jaučiamės tvirta bendruomene, atsakinga už ateities kartas. Esame dėkingi ne tik Rietavo savivaldybėje gyvenantiems žmonėms, bet ir Rietavo kraštiečių klubo nariams, garbės piliečiams, švietimo bendruomenei, ugdančiai jaunąją kartą ir Trečiojo amžiaus universiteto nariams. Vertiname ir džiaugiamės kultūros bendruomene, meno kolektyvais. Nesiimame išskirti vienos asmenybės, manome, kad kiekvienas žmogus „Tėvynės labai įnešė savąją dalį“.

Atkūrus Rietavo savivaldybę nuveikta daug prasmingų darbų ir įgyvendinta projektų. Pradedant savivaldybės infrastruktūros, gatvių, kelių sutvarkymu ir rekonstrukcija, Rietavo parko, dvaro teritorijos atkūrimu ir pastatų rekonstrukcija. Pastatytas R. Midvickio paminklas Oginskių dinastijai, renovuotos visos Rietavo savivaldybės švietimo, kultūros įstaigos – Rietavo savivaldybės kultūros centras su filialais, Rietavo Oginskių kultūros istorijos muziejus, Rietavo savivaldybės Irenėjaus Oginskio viešoji biblioteka, pastatytas Rietavo Lauryno Ivinskio gimnazijos sporto kompleksas, rekonstruotas muzikinis šviečiantis fontanas Rietavo aikštėje, įkurtas VŠĮ „Rietavo žirgynas“. Susikūrė daug įmonių, stiprus yra žemės ūkio sektorius. Tai tik maža dalis projektų, kurie formuoja Rietavo savivaldybės veidą ir, tikimės, turės tęstinumą ateityje.

STASYS GUTAUSKAS

Skuodo rajono savivaldybės meras

Ilgai lauktas Skuodo rajono savivaldybės R. Granausko viešosios bibliotekos pastatas šiandien yra daug daugiau nei tiesiog knygų skaitykla – tai vieta, kur žmonės gali atrasti save, išgirsti savo sielą, tobulėti, augti ir tapti aktyviais bei informuotais visuomenės nariais.

Statybos vyko 15 metų, iššūkių buvo daug ir įvairių, teko išspręsti daug situacijų. Drąsiai galima teigti, kad naujas, modernus ir erdvus bibliotekos pastatas tapo svarbiu aktyvaus socialinio gyvenimo, kultūros ir traukos centru.

Didžiuojamasi, kad Žemaičių žemė padovanojo Lietuvai daug šviesių žmonių. Viena iškiliausių, ryškiausių tokių šimtmečio asmenybių – čia gimęs ir savo darbais garsinęs Mosėdžio miestelį ir visą Skuodo kraštą gydytojas, gamtininkas, akmenų kolekcininkas, akmenų muziejaus įkūrėjas Vaclovas Intas. Jis parodė tikrąjį paprasto lauko akmens grožį, atskleidė jo vertę. 1997 m. Vaclovui Intai suteiktas Skuodo rajono Garbės piliečio vardas, 1998 m. apdovanotas Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino 5-ojo laipsnio ordinu. 2025 m. minėsime Vaclovo Into

100-ąsias gimimo metines. Apie šią asmenybę Lietuvos dainų šimtmečio kontekste kalbėti taip pat labai svarbu, nes būtent šioje Lietuvos dainų šventėje akmuo, kurį taip išaukštino Vaclovas Intas, buvo pasirinktas, kaip žemaičių stiprybės ir tvirtybės simbolis.

Skuodo krašto žmonės dažnai sako, kad Lietuva prasideda nuo Skuodo, nes rajone yra seniausia Lietuvos gyvenvietė – Apuolė. Tad šioje gyvenvietėje esančio Apuolės piliakalnio sutvarkymas buvo vienas svarbiausių projektų. Dar vienas labai reikšmingas projektas – 2021 m. sutvarkyta didžiausio Lietuvos akmens – Puokės (Barstyčių) akmens – aplinka. Abu objektai svarbūs ne tik Skuodo rajonui, bet ir visai Lietuvai.

RAIMONDAS JANUŠEVIČIUS

Šakių rajono savivaldybės meras

Mes, kaip maža savivaldybė, labai didžiuojamės, kad Dainų šventėje dalyvavo net 27 Šakių rajono mėgėjų meno kolektyvai, kuriuose dalyvauja 431 rajono gyventojas. Šis įvykis mums yra nepaprastai svarbus, nes tai rodo mūsų bendruomenės vieningumą ir meilę kultūrai.

Ryškiausia mūsų savivaldybės šimtmečio asmenybė yra Šakių kultūros centro Kudirkos Naumiesčio padalinio Sintautų salės moterų vokalinio ansamblio „Mozaika“ ir Šakių kultūros centro mišraus choro „Lituanica“ vadovas Deividas Kerevičius. Jo nuopelnai yra dideli – jis buvo vienas iš Dainų dienos dirigentų, o antroje dalyje dirigavo dainai „O kai sauliūtė tekėjo“, kurią išplėtojo Donatas Zakaras, remdamasis lietuvių liaudies daina. Deividas Kerevičius yra įkvėpimas mūsų bendruomenei ir jo indėlis į kultūrą yra neįkainojamas.

Vienas iš reikšmingiausių pastarųjų metų projektų yra atnaujinti arba naujai pasiūti sceniniai kostiumai Šakių kultūros centro kolektyvams. Šiame projekte dalyvavo kolektyvai „Vijūras“, „Girėnai“, pučiamųjų instrumentų orkestras, moterų vokalinis ansamblis „Gaudenė“, Zanavykų teatras, jaunimo šokių grupė „Pynė“, Cirko mokyklos kolektyvas, Kidulių dvaro istorinių šokių ir teatro studija „Il ballo della luna“, Griškabūdžio padalinio folkloro ansambliai „Nova“ bei „Užnovietis“. Šiam projektui Kultūros ir turizmo plėtros programoje buvo skirta arti 30 tūkst. eurų.

Kita dalis kolektyvų rūbų buvo finansuota Mokymosi visą gyvenimą, jaunimo ir sporto programos lėšomis, kurios buvo skirtos Lukšių Vinco Grybo gimnazijos, Kudirkos Naumiesčio Vinco Kudirkos gimnazijos, Šakių meno mokyklos bei Panemunių mokyklos – daugiaviečio centro kolektyvams. Šie investicijos į mūsų kultūros kolektyvų aprangą yra ne tik estetinio pobūdžio, bet ir stiprina mūsų bendruomenės kultūrinę identitetą.

ZDZISLAV PALEVIČ

Šalčininkų rajono savivaldybės meras

Kalbant apie šimtmečio laikotarpį, Šalčininkų rajonas turėjo daug reikšmingų pasiekimų. Svarbiausia būtų tai, kad rajonas nuosekliai vystosi. Turime gyventojų poreikius atitinkantį švietimo įstaigų tinklą, laipsniškai gerėjančią komunalinę infrastruktūrą, atnaujintus kultūros objektus ir sutvarkytą aplinką. Savivaldybė sėkmingai dalyvauja Europos Sąjungos projektuose, palaiko gerus santykius su užsienio partneriais. Sutelkiant dėmesį į vieną sėkmės istoriją, manau, galima kalbėti apie Jašiūnų Balinskių dvaro rekonstrukciją. Objektas buvo atnaujintas 2012–2015 m. Vėliau dvaro kompleksą papildė restauruota oficina ir svirnas. Jašiūnų dvaras yra unikalus tuo, kad teikia plačias kultūros ir turizmo paslaugas. Čia organizuojami koncertai, parodos, edukacijos, paskaitos ir kiti svarbūs rajono gyvenimui renginiai. Vasarą dvare vyksta muzikos festivalis, kuris pritraukia Lietuvos ir užsienio atlikėjus bei teikia gražiausius įspūdžius tiek rajono gyventojams, tiek svečiams.

Manau, kad ryškiausia šimtmečio asmenybė – menininkė, tapytoja Anna Krepštel. Jos kūrybinio gyvenimo rezultatas yra labai didelis – per 3000 paveikslų. Anna Krepštel gimė 1932 metais Tabariškėse. Nuo vaikystės ji sirgo kaulų tuberkuloze ir osteoporozė. Liga jai sukeldavo didelius skausmus. Tačiau, nepaisant šių kančių, menininkė sugebėjo tapyti, tobulėti ir dalintis savo kūryba su kitais. Anna Krepštel kūrė nuo trylikos metų. Jos kūryba spinduliuoja grožiu, gėriu ir ramybe. Tokiu būdu perteikiamas supančio pasaulio grožis. Pagrindinės temos – gamtos vaizdai, gėlės, žmonės. Taip pat dailininkė tapė religinių motyvų paveikslus ir siuvinėjo. Pavyzdžiui, 1987 m. nutapytas Aušros Vartų motinos paveikslas kartu su kitų paveikslų kolekcija buvo nuvežtas į Lenkiją ir ten padovanotas popiežiui Jonui Pauliui II. Annos Krepštel darbų parodos vyko Lenkijoje bei Jungtinėse Amerikos Valstijose ir kituose kraštuose. Nemažai jos darbų puošia Šalčininkų bei kitų rajonų bažnyčias. 2005 m. menininkei buvo suteiktas Šalčininkų rajono garbės pilietės vardas. Anna Krepštel mirė 2007 m. spalio 12 d. Po mirties ji buvo apdovanota Lenkijos Atgimimo Kryžiumi už nuopelnus Vilniaus kraštui. Tabariškėse buvo įkurtas Annos Krepštel muziejus, kuris nuolat sulaukia lankytojų. Apie dailininkės gyvenimą ir kūrybą buvo išleistas trys knygos.

Pastarųjų metų savivaldybės svarbių projektų – šiais metais buvo atnaujinta Paulavos respublikos ledainė. Paulavos respublika – tai pavyzdys bendruomenės, kuri didelį dėmesį skyrė savo gyventojų ugdymui ir gerovės užtikrinimui. Taip pat ten turėjome demokratinio valdymo užuomazgas. Todėl atkuriant šiuos istorinius objektus parodome pagarbą protėvių siekiams ir pasiekimams. Dabar ledainė ir jos aplinka yra pritaikyta lankymui, ten veikia istorinė ekspozicija.

ANDRIUS JURKUS

Šilutės rajono savivaldybės administracijos direktorius

Per šį šimtmetį – 1928 metais – Šilutėje surengta viena pirmųjų dainų švenčių Klaipėdos krašte (Mažojoje Lietuvoje). Joje dalyvavo 16 Klaipėdos krašto chorų, apie 800 dainininkų. Kitas, mano manymu, reikšmingas krašto įvykis – 1941 m. Šilutei suteiktas miesto vardas.

Ryškesniausia savivaldybės šimtmečio asmenybė – Vydūnas–Vilhelmas Storosta (1868–1953). Tai vienas iškiliausių Mažosios Lietuvos kultūros veikėjų, rašytojas, filosofas, literatas, pasižymėjęs chorvedys, dirbęs su Tilžės lietuvių Giedotojų draugija, organizavęs šventes mieste ir ant Rambyno kalno. Vydūno veikla germanizuojamoje Mažojoje Lietuvoje labiausiai reikšminga lietuvininkų etninės kultūros puoselėjimo ir tautinės savigarbos ugdymo atžvilgiu. Vydūno garbei pavadintas Kintų Vydūno kultūros centras, kuris Vydūno vardą garsina visoje Lietuvoje ir už jos ribų.

Šilutė – ypač gražus ir žalias, patrauklus nepaprasta istorija, išsiskiriantis unikalumu ir savitu paveldu bei gamta miestas pavasariinių potvynių krašte. Per šį šimtmetį Šilutės rajono savivaldybė neatpažįstamai pasikeitė. Vienas iš reikšmingiausių projektų – „Šilokarčemos kvartalo kompleksinis sutvarkymas“. Prie Šyšos upės, ties polderiu, atrodo, kad laiku nusikėlėme į praeitį, kur buvo atkurtas autentiškas akmeninis grindyns. Derinant veiksmus su Kultūros paveldo departamentu rekonstruoti visa senoji turgaus aikštė. Įgyvendinus rekonstrukciją atgijo visa savivaldybė. Vaikų žaidimo aikštelės, amfiteatras, slėpas, laivų stovėjimo vietos – viskas nauja, įveiklinta ir sukurta autentišku Šilutės miesto stiliumi. Šilokarčema, kadaise buvęs gana apleistas miesto kvartalas, virto tikru traukos objektu ne tik turistams, visai Šilutės rajono savivaldybės bendruomenei, bet ir verslui.

Šilutės miesto Šilokarčemos kvartalas sutvarkytas kompleksiskai: atlikta Turgaus, Žuvų aikščių ir jų prieigų rekonstrukcija, pakeičiant esamas dangas naujomis, rekonstruojant aikštei funkcionuoti reikalingus inžinerinius tinklus, automobilių stovėjimo aikšteles, atnaujinant žaliuosius plotus, mažąją architektūrą, sutvarkant krantines. Įrengti pėsčiųjų ir dviračių takai, o jau esantys – atnaujinti. Šyšos kilpos parke įrengtos prieigos prie vandens ir sutvarkyti krantai, įrengiant mažųjų ir žvejybos laivų švartavimosi ir stovėjimo vietas. Šyšos upės pakrantėje įrengta

aktyvus poilsio aikštelė, pastatyti mankštos ir gimnastikos įrenginiai bei treniruokliai suaugusiems ir vaikams, karuselės.

Ne veltui šis projektas pripažintas vienu perspektyviausių projektu Klaipėdos regione.

RIMANTAS KLIPČIUS

Švenčionių rajono savivaldybės meras

Švenčionių rajonas per pastarąjį šimtmetį išgyveno reikšmingą atsinaujinimą. Vienas svarbiausių šio laikotarpio įvykių yra rajono infrastruktūros modernizavimas, smarkiai pagerinęs gyvenimo kokybę vietiniams gyventojams. Buvo atnaujinta didelė dalis infrastruktūros, įskaitant ir kelius, dėl ko padidėjo susisiekimo patogumas ir saugumas.

Visos švietimo įstaigos, nuo darželių iki gimnazijų, buvo renovuotos, užtikrinant šiuolaikiškas ir modernias mokymosi sąlygas mokiniams. Nebuvo pamirštos ir kultūros įstaigos – renovuoti kultūros centrai, bibliotekos ir muziejai tapo vietomis, kur gyventojai gali mėgautis kultūriniais renginiais ir užsiimti įvairiomis veiklomis.

Daugiabučių namų renovacija prisidėjo prie gyventojų komforto. Daugelis gyvenamųjų namų buvo apšiltinti, įrengtos modernios šildymo sistemos, pagerinta pastatų išvaizda.

Buvo sutvarkyti parkai, įrengti nauji žaidimų ir sporto aikštynai, atnaujintos poilsio zonos. Šios iniciatyvos ne tik pagerino estetinį miesto vaizdą, bet ir suteikė daugiau galimybių aktyviam poilsiui bei bendruomenės susibūrimams.

Švenčionių rajonas per šį laikotarpį pasikeitė neatpažįstamai, tapdamas patrauklia vieta gyventi, dirbti ir auginti vaikus. Tai rodo ryžtą ir pastangas kurti geresnę ateitį visiems rajono gyventojams.

Rajonas gali didžiuotis daugybe asmenybių, kurios reikšmingai prisidėjo prie krašto ir Lietuvos kultūros, švietimo bei laisvės puoselėjimo. Tarp jų išskirtinę vietą užima Juozapas Jakštas, profesorė Pranė Dundulienė, profesorius Zigmas Žemaitis ir profesorė Kazimira Danutė Prunskienė.

Juozapas Jakštas yra žinomas kaip Švenčionių rajono Garbės pilietis, tautodailininkas ir visuomenininkas, kurio nuopelnai yra plačiai pripažinti tiek vietos, tiek nacionaliniu mastu.

Profesorė Pranė Dundulienė, etnologė, daug prisidėjo prie krašto ir Lietuvos etninės kultūros puoselėjimo. Jos darbai padėjo išsaugoti ir atskleisti lietuvių tautos tradicijas, papročius ir liaudies kultūrą, kas yra labai svarbu mūsų tautos identiteto išlaikymui.

Profesorius Zigmas Žemaitis yra žinomas kaip lietuviškos, Švenčionių Zigmo Žemaičio gimnazijos steigėjas ir puoselėtojas. Jo pastangos ir darbai padėjo sukurti tvirtą lietuvišką švietimo sistemą, kuri ugdė jaunąją kartą ir prisidėjo prie tautos sąmoningumo bei išsilavinimo.

Profesorė Kazimira Danutė Prunskienė, buvusi Lietuvos Ministrė Pirmininkė, žinoma ne tik dėl savo politinės veiklos, bet ir dėl akademinio darbo bei indėlio į Lietuvos ekonomikos mokslą.

Tačiau tarp visų šių iškilų asmenybių ryškiausiai išsiskiria kunigas Bronius Laurinavičius, kunigavęs įvairiose Švenčionių krašto parapijose. Jis yra ne tik žinomas bažnyčių statytojas, bet ir kankinys, kuris sovietinių struktūrų buvo nužudytas dėl savo kovos už lietuviybę. Kun. B. Laurinavičius yra rašęs daug pareiškimų, nukreiptų prieš sovietinę valdžią, kurie buvo išspausdinti pogrindžio spaudoje – „Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikoje“. Jo drąsa ir pasiaukojimas kovojant už tikėjimą ir tautos laisvę įrašė jį į Katalikų bažnyčios pasaulio kankinių sąrašą. Kunigas Laurinavičius simbolizuoja laisvės ir tikėjimo kovą, kuri yra labai svarbi Lietuvos istorijai ir kultūrai.

Nors visos minėtos asmenybės yra labai svarbios Švenčionių rajonui, šimtmečio asmenybe išskirtumėme kunigą Bronių Laurinavičių. Jo gyvenimas ir darbai yra gyvas liudijimas kovos už laisvę ir tikėjimą, ir jo palikimas yra neatsiejama mūsų tautos istorijos dalis.

Vienas iš ryškiausių pasiekimų yra Švenčionių Zigmo Žemaičio gimnazijos renovacija. Gimnazija buvo atnaujinta iki savo gyvavimo šimtmečio. Tai dar labiau pabrėžia šio projekto svarbą bei simboliką ir savivaldybės įsipareigojimą investuoti į švietimą ir jaunimo ateitį, kuri yra neatsiejama nuo visos šalies augimo ir tobulėjimo. Šiuo metu gimnazija turi ukrainiečių mokinių, kurie integruojasi į bendruomenę ir praturtina mokyklos kultūrą ir įvairovę, todėl šis projektas ne tik modernizavo mokyklą, bet ir pritaikė ją šiuolaikiniam, daugiakultūriam jaunimui, sukūrė patogias mokymosi sąlygas.

2024 metais Švenčionių Zigmo Žemaičio gimnazijai sukako 105-eri metai. Šis reikšmingas įvykis ne tik primena ilgametę mokyklos istoriją, bet ir puikiai įsipina į šimtmečio vainiką, simbolizuojantį nuolatinę pažangą ir bendruomenės pasiekimus per pastaruosius metus.

ALGIS KAŠĖTA

Varėnos rajono savivaldybės meras

Nors Varėnos rajono savivaldybėje per šimtmetį nuaidėjo daug reikšmingų įvykių, tačiau kaip patį svarbiausią norisi išskirti, kai 1939 m. Lietuva atgavo atplėštąją Varėnos krašto dalį.

Per Lenkijos okupaciją 1920–1939 m. Varėna II buvo valsčiaus centras kaip ir Varėna I, kuri priklausė Lietuvai (tarp abiejų miestelių Merkiu ėjo Lietuvos–Lenkijos demarkacinė linija), o pasienio lokalizacija miestelių raidą slopino. 1920 spalio 3–5 d. ties Varėna vyko Lietuvos ir Lenkijos kariuomenių kautynės, lenkai užgrobė lietuvių šarvuotą traukinį „Gediminas“. 1939 m. Varėnos kraštas sugrįžo į Lietuvos teritorijos sudėtį.

Ryškiausia ne tik Varėnos, bet ir visos Lietuvos asmenybė – Adolfas Ramanauskas-Vanagas.

1945 m. šis bebaimis vadas Varėnos rajone, Merkinės apylinkėse pradėjo partizano kelią ir kaip Merkinės bataliono vadas vedė bendražygį į kovą, kai buvo puolama Merkinė. Čia 1946–1949 metais vadovavo Merkiu (J. Vitkaus-Kazimieraičio) rinktinei, Dainavos apygardai, Pietų Lietuvos sričiai, tapo Lietuvos partizanų Gynybos pajėgų vadu. A. Ramanauskas-Vanagas paskutiniaisiais metais daugiausia ir slapstėsi šiose apylinkėse, nes čia buvo patikimi, laisvės idėjai atsidavę žmonės. Savo atsiminimuose tuo metu jis rašė: „Geriausias įamžinimas ir didžiausia pagarba partizanams bus jeigu kiekvieno miestelio aikštėje, kur buvo guldomi ir niekinami partizanų kūnai, bus pastatytas kryžius jų atminimui“. Merkinėje įamžinome ir paties partizanų vado atminimą.

Pastaraisiais metais itin keitėsi Varėnos miesto viešosios erdvės – buvo sutvarkytas kraštovaizdis, atnaujinta infrastruktūra. Pradėjome ir baigėme ne vieną su tuo susijusį projektą – buvo atnaujintas Dainų slėnis, Legendų ir padavimų parkas, Vasario 16-osios gatvė ir miesto aikštė, įrengti sporto aikštynai, sėkmingai veikia Varėnos sporto centras, Kino ir parodų salės, o labiausiai varėniškius džiugina ir daugiausiai gerų emocijų suteikia sutvarkytos erdvės prie Karloniškės ežero mieste. Smagu, kad galėjome prisidėti prie Varėnos rajono teigiamų pokyčių – miestas tapo patrauklus ir čia gyvenantiems, ir naujakuriams.

ALGIRDAS NEIBERKA

Vilkaviškio rajono savivaldybės meras

Sunku išskirti vieną įvykį. Per tiek metų Vilkiškio rajono teritorijoje vyko daugybė įsimintinų ir reikšmingų renginių, minėjimų bei švenčių. Didžiuojamės rajono kultūros darbuotojais, kurie savo kūrybiniais atradimais ir organizuojamais renginiais skaidrina vilkiškių kasdienybę, džiugina miesto svečius.

Manau, vienas svarbiausių įvykių – 1989 m. balandžio mėn. Jono Basanavičiaus gimtinėje Ožkabaliuose pradėtas sodinti Lietuvos tautinio atgimimo ąžuolynas. ąžuolynas kasmet plėtėsi ir dabar jis užima 40 hektarų. Jame auga apie 7000 ąžuolų. ąžuolynas lankytoją pasitinka simboliniais vartais, kuriuos pastatė skulptorius D. Kučas. Aukščiausioje ąžuolyno vietoje esantis Aukuro kalnas tapo tradicine atmintinų tautos datų pagerbimo vieta. Ant aukuro kalno buvo atgabentas didžiulis riedulys ir pagal etnologo L. Klimkos ir architektės V. Stepulienės projektą sukurtas aukuras. Greta jo įrengta lauzavietė, kurioje per muziejaus šventes užkuriamas laužas.

ąžuolyne pasodinta daug vardinių ąžuolų ir suformuota 14 giraičių svarbiausioms valstybės istorijos datoms atminti. Per tris dešimtmečius ąžuolynas tapo išskirtinis tuo, kad jis ne tik primena šalies istoriją, bet kartu su mumis yra ir jos liudininkas.

Ryškiausia šimtmečio asmenybė – Vilkiškio rajono garbės pilietis Antanas Ziegoraitis.

Maestro gimė 1948 m. liepos 26 d. Klaipėdos universiteto menų fakultete įgijo orkestrinio dirigavimo ir atlikėjo kvalifikaciją ir tapo Kybartų kultūros centro pučiamųjų orkestro „Kybartai“ meno vadovu. Nuo 1994 m. – Kybartų K. Donelaičio gimnazijos muzikos mokytojas-ekspertas. 1991–2009 m. – moksleivių ir Pasaulio lietuvių dainų švenčių vyr. dirigentas.

A. Ziegoraičio rūpesčiu Virbalio ir Vištyčio mokyklose atkurti pučiamųjų orkestrai. Siekdamas aukštesnio muzikinio lygio, meno vadovas nuolat rengė edukacines ar koncertines programas su profesionaliais atlikėjais.

Nuo 1985 m. pučiamųjų orkestras „Kybartai“ – įvairių tarptautinių festivalių ir projektų dalyvis pelnęs daugybę apdovanojimų, o jo vadovas A. Ziegoraitis apdovanotas LDK Gedimino ordino medaliu.

2009 m. pučiamųjų instrumentų orkestrui „Kybartai“ suteikta I meninio lygio kategorija.

Už jaunosios kartos ugdymą ir kultūrinę veiklą, puoselėjant pučiamųjų žanro tradicijas, 2010 m. A. Ziegoraičiui suteiktas Vilkavišio rajono garbės piliečio vardas.

A. Ziegoraitis mirė 2014 m. spalio 24 d.

Vienas reikšmingiausių pastarųjų metų savivaldybės projektų – Bartninkų Šv. Apaštalų Petro ir Povilo bažnyčios griuvėsiuose vykstantis festivalis „b'ART“.

Turistinių maršrutų žemėlapiuose šventykla jau seniai užėmė reikšmingą vietą – čia buvo krikštytas Jonas Basanavičius, tad jo tėviškės lankytojais neaplenkdavo apleistos, tyliai yrančios bažnyčios.

Šiais metais jau dvyliktą kartą atnaujintuose Bartninkų bažnyčios griuvėsiuose vyksta užburiantys šviesos, muzikos ir istorijų vakarai.

Į sakralią bažnyčios vietą, kuri ilgainiui virto viena magiškiausių Lietuvos vasaros koncertinių aikštelių, gausus būrys žiūrovų plūsta iš visos Lietuvos.

Ši unikali erdvė sukviečia talentingiausias muzikos kūrėjas ne tik iš Lietuvos, bet ir iš kitų šalių.

Neatsiejama „b'ART“ renginių dalis yra šviesų žaismas. Magišką griuvėsių atmosferą harmoningai papildo stebuklingas šviesų spektaklis, kuris tarsi šviesiausia terapija leidžia įsijęminti kartu su muzika ir nostalgikai nusikelti į nepažintą patyrimų ekstazę.

Projektą „b'ART“ iš dalies finansuoja Lietuvos kultūros taryba ir Vilkavišio rajono savivaldybė, organizuoja Vilkavišio kultūros centras.

ROBERT DUCHNEVIČ

Vilniaus rajono savivaldybės meras

Besiruošiant vienam svarbiausių renginių Lietuvoje – Šimtmečio dainų šventei „Kad giria žaliuotų“ – Vilniaus rajono savivaldybė turėgo garbę pristatyti Lietuvai, šalies gyventojams ir pasaulio lietuviams savo ruošiamas programas. Nemenčinės miestas buvo vienas iš 11-os vietovių, kuriose 2024 m. organizuotas Dainų šventės žygis per Lietuvą. Renginyje pasirodė Vilniaus rajono, Nemenčinės, Vilniaus miesto, Švenčionių ir Molėtų kolektyvai, dalyvaujantys Dainų šventės programoje. Gyventojus ir bendruomenes įsitraukti į Lietuvai dovanojamas muzikos, dainų ir šokių sukūrį kvietė folkloro ansambliai, chorai, orkestrai, šokių kolektyvai bei žymūs kūrėjai ir asmenybės. Renginio metu pristatytas Vilniaus rajono ženklas ir kultūrinis paveldas – Vilniaus krašto verba, o besiruošiant koncertui – Vilniaus rajono švietimo įstaigų mokinių pagamintų 750 inkilų, suradusių savo vietą apylinkių miškuose, giriose ir parkuose.

Šimtmečio Dainų šventės dalyviais 2024 m. tapo 24 Vilniaus rajono kultūros ir švietimo įstaigų kolektyvai (iš viso beveik 600 asmenų) ir 7 tautodailininkai bei amatininkai. Organizuoti jų pasirodymo, repeticijų, peržiūrų ir pasirodymų veiklą buvo paskirta koordinatore Aleksandra Žuk-Butkuvienė, Dainų šventės organizacinės darbo grupės vadovė, einanti Vilniaus r. Pagirių meno mokyklos direktorės bei Rudaminos kultūros centro kultūrinių projektų vadovės pareigas. Ji atstovavo Vilniaus rajonui koordinuodama ir kultūros, ir švietimo įstaigos dalyvius.

Šimtmečio dainų šventė vainikavo aktyvų Vilniaus rajono savivaldybės darbą švietimo ir kultūros srityse. Šventės renginiuose pasirodė įvairių įstaigų – kultūros centrų, gimnazijų, pagrindinių mokyklų, muzikos ir meno mokyklų meno bei mėgėjų kolektyvai. Vilniaus rajono dalyviai atstovavo rajonui daugumoje Dainų šventės renginių – Kanklių koncerte, Folkloro dienoje, Ansamblių vakare, Pučiamųjų instrumentų orkestrų koncerte, Amatų miestelyje, Šokių dienoje bei Dainų dienoje. Įvairios sudėties kolektyvai – chorai, ansambliai (vokaliniai, instrumentiniai, šokių, folkloro), orkestrai apjungė skirtingas kartais nuo pradinių klasių mokinių iki senjorų bei skirtingas tautas.

Toks aktyvus ir įvairių žanrų turtingas Vilniaus rajono dalyvių įsitraukimas į Dainų šventės renginius leido įsitikinti, kiek svarbus yra meninių kolektyvų ir mėgėjų meno veiklos skatinimas, vaikų, jaunimo ir suaugusiųjų motyvavimas vystyti savo veiklą, tobulinti įgūdžius, plėsti repertuarą, augti bei judėti profesionalumo link. Šimtmečio šventė paskatino strategiškai apžvelgti ir numatyti būsimus bei planuojamus Vilniaus rajono renginius, kultūrinius projektus, gyventojų (įvairaus amžiaus, skirtingų tautybių) motyvavimo bendradarbiauti, dalyvauti meninėje veikloje ir svarbiausiose šalies kultūrinuose įvykiuose galimybės.

NIJOLĖ GUOBIENĖ

Zarasų rajono savivaldybės merė

Konkrečiai vieną įvykį būtų sunku įvardinti, tačiau esminių pokyčių pradžia galima laikyti 1932 metus, kuomet Zarasams buvo suteiktas „antros eilės kurortinio miesto bei vasarvietės statusas“. Tai davė nemenką impulsą pasitempti. Mieste buvo atlikti esminiai gatvių rekonstrukcijos darbai, sutvarkyti parkai... Taigi Zarasų rajono savivaldybė jau buvo suformavusi kurortinio miesto vystymo strategiją ir nuo 1935 m. ją aktyviai įgyvendino: statė poilsio vilas, viešbučius, įrengė vasarnamį Liepų saloje bei įsigijo didelį motorlaivį, slidinėjimo trampliną, ėmė organizuoti ekskursijas prie Stelmužės ažuolo ir apie tai aktyviai komunikavo to meto spaudoje. Taip pat privalome paminėti, kad Zarasai – pirmoji Lietuvos kultūros sostinė (2008 m.)

Žymiausia Zarasų savivaldybės šimtmečio asmenybe, manau, galime įvardinti garsų lietuvių kalbos tyrinėtoją Kazimierą Būgą (1879–1924), kilusį iš Pažiegės kaimo. Nuo 1902 metų jis rinko medžiagą būsimam „Lietuvių kalbos žodynui“, kurio pirmasis sąsiuvinis išspausdintas būtent 1924 metais, o visas žodynas – jau po kalbininko mirties. Mūsų kraštui taip pat labai svarbios asmenybės Lionginas Abarius – kompozitorius, dirigentas, pedagogas ir Jadvyga Žilinskienė – jūrų muziejaus Salake įkūrėja, kraštotyrininkė, pedagogė, Zarasų krašto garbės pilietė.

Mums yra labai svarbu išsaugoti rajono tradicijas ir puoselėti savo šaknų, mėgėjų meno kolektyvus ir tradicinius renginius – todėl mes fantastiškai atrodėme Lietuvos Dainų šventės kontekste, o kalbant apie pasiekimus gerinant infrastruktūrą aktualiausi objektai – Zarasų ežero Didžiosios salos ir pakrantės sutvarkymas, žymusis Apžvalgos ratas.

KAIP GYVENA IR DIRBA **SAVIVALDYBIŲ SENIŪNAI**

Justė BRIGĖ

Birželio 28 d. Raudondvaryje (Kauno r.) įvyko Lietuvos savivaldybių seniūnų asociacijos (LSSA) XII suvažiavimas. „Stengiausi, stengiuosi ir stengiuosi tinkamai atstovauti seniūnams visuose reikaluose. Man niekada nebuvo tas pats, kaip gyvena ir dirba seniūnai, kas jiems sekasi, kokiais rūpesčiais gyvena, juk arčiausiai žmonių esantis valdžios atstovas pirmiausia išgirsta atokiausiam Lietuvos kampelyje gyvenančių žmogų problemas ir norus“, – teigė trečiai kadencijai perrinktas LSSA prezidentas Rolandas Bružas.

LSSA VEIKLOJE – SENIŪNŲ KASDIENYBĖ

2024 m. Lietuvoje dirba 537 seniūnai, iš jų 473 asociacijos nariai. Suvažiavime dalyvavo 106 iš 114 išrinktų delegatų. Suvažiavime buvo ne tik dalytasi gerąja patirtimi, bet ir keliamos seniūnus jaudinančios problemos. „Visi seniūnai stengiasi įsiklausyti į žmonių rūpesčius, išgirsti jų problemas, deja, ne visada sprendimai priklauso nuo seniūnų ar seniūnijų darbuotojų. Dar sunkiau yra padėti žmonėms, jeigu savivaldybių vadovai nedeleguoja dalies funkcijų arba savivaldybių tarybos neranda finansinių galimybių išspręsti, kartais tokią paprastą problemą, dėl kurios gyventojai kreipėsi į seniūną, – sakė LSSA prezidentas Rolandas Bružas. – Būna ir sudėtingų klausimų, kai seniūnams tenka būti ir guodėjais, ir psichologais, ir nuodėmklausiais, ir teisėtvarkos ar vaikų teisių apsaugos pareigūnais, ir žemėtvarkininkais ar kelių priežiūros tarnybų darbuotojais. Todėl seniūnas turi būti labai lankstus, išradingas, kantrus, kartais ir griežtas... Tokia ta seniūno

kasdienybė. Pamiršta seniūnai savo gyvenimą ir atsiiduoda kitų žmonių reikalų ir rūpesčių sprendimams. O kas daugiau, jei ne seniūnas?“

Atsiskaitydamas už praėjusio laikotarpio veiklą asociacijos prezidentas pažymėjo, kad Lietuvoje yra 60 savivaldybių ir 60 skirtingų vietos savivaldos modelių. „Vienose savivaldybėse seniūnijos turi visišką savarankiškumą, reikalingą darbuotojų skaičių, neatidėliotiniams darbams atlikti reikalingą techniką ir priemones. Kitose – priešingai. Seniūnijose likę 2–3 darbuotojai, seniūnas paliktas be jokių įrankių, „plikomis rankomis“, neturi sąskaitos banke, negali savarankiškai disponuoti skiriamais asignavimais. Tokiose seniūnijose labai brangiai perkamos visos paslaugos, kurių kokybė dažniausiai prasta, atlikimo terminai didžiuliai, – suvažiavime kalbėjo Rolandas Bružas. – Kitas aktualus klausimas – centralizuotas paslaugų teikimas savivaldybių centruose. Kas tai: paslaugos tolinimas nuo gyventojų ar decentralizacija ir paslaugų priartinimas?“

Pranešėjas teigė, kad LSSA valdybos nuomone, būtų tikslinga turėti visų Lietuvos savivaldybių seniūnijose dirbančių seniūnų vienodesnį traktavimą (deleguotos funkcijos, atsakomybė, galimybės priimti sprendimus ir kt.), įtvirtinant tai teisės aktais.

„Vienas iš svarbiausių ir skaudžiausių klausimų seniūnijose yra kelių priežiūra, ypač gyvenvietėse esančių mažų žvyruotų gatvių asfaltavimas. Tokių gatvių dar turime labai daug, o finansavimas labai mažas. Be to, pagal Via Lietuva rekomendacijas darbams keliami reikalavimai kaip ir magistraliniams keliams. Jei ir toliau išliks nepakankamas finansavimas ir tokie reikalavimai, žvyrkelių asfaltavimas

nutols dešimtmečiams į priekį“, – kalbėjo Rolandas Bružas.

Suvažiavime patvirtintos LSSA veiklos ir revizijos komisijos ataskaitos, naujai dvejų metų kadencijai perrinktas prezidentas R. Bružas, išrinkta asociacijos valdyba, patvirtinti atstovai savivaldybėse.

NUTARIME – TOLESNĖ LSSA VEIKLA

Suvažiavimas priėmė nutarimą, kuriame aptarta tolesnė veikla ir jos stiprinimas. „Lietuvos savivaldybių seniūnų asociacijos 2020–2025 metų veiklos strategijos įgyvendinimas galimas tik asociacijos nariams aktyviai dalyvaujant asociacijos veikloje“, – teigiama nutarime, kuriame numatyti asociacijos strateginiai tikslai ir pagrindinės veiklos:

1. Vieniuti Lietuvos seniūnijų seniūnus ir atstovauti jų interesams savivaldybėse, Lietuvos savivaldybių asociacijoje, valstybės valdžios ir valdymo institucijose, užsienio valstybių savivaldybių seniūnijose ir kitose tarptautinėse organizacijose;
2. Dalijantis gerąją praktika vietos savivaldos srityje, stiprinti visuomenės pasitikėjimą seniūnijomis ir seniūnais;
3. Siekiant didinti seniūnų kūrybingumą ir kelti profesinę kvalifikaciją, inicijuoti, kurti bei aktyviai ir įvairiomis formomis (partnerio, dalyvio teisėmis) dalyvauti projektuose;
4. Siekiant gerinti seniūnijų, seniūnų veiklą lyderystės, mentorystės ir viešosios komunikacijos srityse, bendradarbiauti su partneriais, užsienio šalių asociacijomis, profesinėmis sąjungomis, kitomis institucijomis;
5. Užtikrinti nuolatinį vidinį ir išorinį asociacijos ir jos narių bendradarbiavimą ir komunikavimą;

LSSA medaliu „Už nuopelnus Lietuvos savivaldai“ apdovanotas Seimo narys Ričardas Juška.

6. Skatinti viešojo valdymo pokyčius paslaugų teikimo, administravimo ir gyventojų aptarnavimo srityse siekiant kokybės, racionalumo ir produktyvumo;
7. Mūsų jėga – vienybėje!!!

PADĖKOTA AKTYVIAUSIEMS IR PARTNERIAMS

„Didžiausi asociacijos pagalbininkai – atstovai savivaldybėse, socialiniai partneriai, supratingi savivaldybių vadovai, Seimo nariai, kurie skiria dėmesio žemiausios grandies valdžios atstovams – seniūnams, jų savarankiškų funkcijų įstatyminės bazės tobulinimui“, – dėkodamas visiems jiems už indėlį į seniūnijų veiklą suvažiavime sakė LSSA prezidentas Rolandas Bružas.

LSSA medaliais „Už nuopelnus Lietuvos savivaldai“ apdovanoti Seimo narys Ričardas Juška ir Kauno rajono savivaldybės meras Valerijus Makūnas. VRM padėkos įteiktos Merkinės ir Tirkšlių seniūnams Gintautui Tebėrai ir Juozui Kunguiui, asociacijos prezidentui Rolandui Bružui ir direktorei Laimai Tučienei. Prezidentui įteiktas ir Lietuvos policijos Generalinio komisaro apdovanojimas.

Už aktyvią veiklą seniūnų asociacijoje ir nuoširdų darbą vietos savivaldoje seniūnams suteikti LSSA nario Garbės vardai, įteiktos krivulės, padėkos.

Už rūpestį suvažiavimu padėkota Raudondvario seniūnei Daivai Bulotienei (centre).

LSSA direktorė Laima Tučienė įteikė savivaldos Krivulę naujai išrinktam (perrinktam) prezidentui Rolandui Bružui.

„Savivaldybių žinioms“ jau 28 metai!

Junkitės ir sekite mus facebook savzinios

„Savivaldybių žinių“ feisbuko paskyra – langas pozityvumui!

